

Но при всичко това, той, като пръвъ опитъ въ нашата правноисторична литература, не ще да е нито безъ грѣшки, нито безъ недостатъци, още повече че ние работихме при извънредно трудни обстоятелства. Който слѣдъ насъ ще работи върху сжщия прѣдметъ, нѣма съмнѣние, ще напише по-добро и по-пълно съчинение отъ нашето; па и ние, ако повторно го издадемъ, ще можемъ още нѣщо да прибавимъ и погрѣшното да поправимъ. Безъ никакво самооболщение и съ пълно съзнаване скромността на труда ни, изваждаме на свѣтъ първата часть отъ историята на българското държавно право, като вѣрваме, че той, макаръ и непъленъ и несвършенъ, сѣ ще принесе нѣщо къмъ изучаване държавноправния животъ на старитѣ българи. Това пъкъ е и нашата цѣль и, ако тя се постигне, надеждата ни ще се оправдае и ще се тѣшимъ съ приятната мисль, че и ние сме направили единъ приносъ къмъ българската правноисторична литература и сме спомогнали за изучаване живота на прѣдцитѣ си.

Най-сетнѣ считаме за длъжностъ да изкажемъ горещата си благодарностъ на Българското книжовно дружество, за дѣто прие да издаде труда ни. Сжщо благодаримъ и на високоуважаемия професоръ г. В. Н. Златарски за голѣмата готовностъ, съ която винаги ни услужваше съ библиотеката си, колчимъ сме се отнасяли къмъ него.

Станимака, Никулденъ, 1905.

Н. П. Благоевъ.